

Tapautui omassa piirissämme

Sen johdosta, että Helsingissä Kallion koulussa toimiva itäkarjalaisyyntyinen kansakoulunopettaja **H u o t i K o s k i** oli suorittanut fil. kand. tutkinnon, oli koululla järjestetty kahvitarjoilutilaisuus, jossa opettajatovereitten puolesta esitettiin sekä runomuotoisessa että suorasanaissa puheissa opettaja Koskelle onnittelet. Läsnaolevista itäkarjalaisyyntyisistä opettajista puhuivat opettajat Saransaari ja Keynäs, viime-mainitun huomauttaessa, mitenkä tällaisten suoritusten merkitys on sen johdosta suuri, kun tähänasti itäkarjalaisten päävoimat täällä ovat kohdistuneet pääasiassa liikealalle. Siinä ovat monet päässeet liikelämän kukkuloille. Sen sijaan tieteellinen työ heidän piirissään on jäänyt taka-alalle. Erikoisesti on opettaja Kosken saavutus kunnioitettava sen vuoksi, että siinä on vaadittu erikoisen lujaa sitkeyttä ja tarmoa. On vain hartaasti toivottava, että hän Karjalan ja heimokansojen ja murteiden tutkimustyössään edelleen menestyisi. Sen jälkeen kuin opettaja Koski oli kiittänyt läsnäolijoita sekä puheista että saamistaan kukkasista, päättyi tilaisuus Karjalaisten lauluun.

† Aleksi Kurkimo.

17. 12 1952 kuoli työpaikalle Helsingissä **Aleks**i Kurkimo. Hän oli syntynyt 17. 3. 1906 Rukajärvellä. Jo alaikäisenä hän liittyi karjalaisiin vapaustaistelijoihin. Suomeen hän siirtyi v. 1920. Toimi työmiehenä ja työnjohtajana Suojärvellä, Pitkärannassa ja Veitsiluodossa, vuosina 1939—1945 kahteen otteeseen Helsingin kaupungin poliisikonstaapelina ja vuodesta 1948 Helsingin kaupungin talorakennusosaston työnjohtajana. Kurkimo oli lämmin karjalaisen seuratoiminnan ystävä ja työntekijä. 1920-luvulla hän esiintyi useita kertoja sulhasena karjalaisia häitä esittävässä kiertue-näytelmissä. Urheilukaan ei ollut hänelle vierasta. Aikanaan hän oli innokas painija ja hiihtäjä. Kun seuramme ryhtyi harrastamaan kyykkäkisää, tuli hänestä heti tämän karjalaisen urheilun eturivin pelaaja. Hänen nimensä on kahtena vuotena tekstattu kiertopalkinnon hopealaatalle.

Talvisotaan Kurkivuo ilmoittautui vapaaehtoisesti Sissi Pataljoona 5:een, joka muodostettiin karjalaisista ja inkeriläisistä. Otti osaa Raatteen taisteluihin. Jatkosodassa hän joutui Osasto K(uussaaren) riveihin, josta myöhemmin siirrettiin Itä-Karjalan Sotilashallinnon palvelukseen. Toimi paikallispäällikkönä Anuksen ja Rukajärven piireissä. Sodan ratkaisuvuotena 1944 otti osaa Ihantolan taisteluihin. Heimototaristin ohella vainajalla oli I ja II lk:n Vapaudentalut. Sodan lakattua Aleksi Kurkimo poliisitoimestaan oli useita kertoja komennettuna tulkkitehtäviin valvontakomissioon ja joutui hän myös olemaan mm. kenr.eversti Zhdanovin henkivartijana.

Keyvyet olkoon heimomaan mullat Teille, rakkaat vainajat!

† Feodosia Denön tytär Omelikainen.

23. 11. 1952 kuoli Jyväskylässä **Feodosia Omelikainen** os. Julkujeff. Hän oli syntynyt

7. 9. 1870 Porajärven pitäjän Kuutamolahden kylässä. Avioliitosta Juho Omelikaisen kanssa hänellä oli 8 lasta, näistä 7 poikaa. Joutuessaan vuonna 1919 perheineen lähtemään piilomajoille pakoon vainolaista. Heimo-Suomeen vainaja tuli v. 1922 pitäjänsä luovutuksen jälkeen. Mies ja lapset, yhtä lukuunottamatta, poistuivat ikuisuuteen ihmissilmin katsoen ennen aikojaan. Pakolaisuuden parhaat vuodet hän vietti Suojärvellä, jossa hänet tunki koko laaja Wiborg-Wood-tehdasyhdyskunta. Ystävällisyytensä ja rehevän ja värikään karjalaisen olemuksensa takia hän sai »svuotja» lempinimen. Ienelläitkemisenkin taidon hän osasi, mutta teki sen ainoastaan lukittujen ovien takana. Uusi vaino aika karkoitti hänet v. 1939 Kemin Rytikariin. Muistona Karjalasta oli hänellä tällöin pojan päällystakki ja teepannu. Vuonna 1948 hän seurasi poikaansa Ruotsiin uudelle evakkotaipaleelle. Ruotsin vuodet olivat hänelle henkisesti raskaita. Kieltä hän ei oppinut eikä seuraa ollut. Siksi hän suuresti iloitsi päästessään takaisin Suomeen noin kuukautta ennen kuolemaansa. Vainaja haudattiin Jyväskylän Maaseurakunnan hautausmaalle.

Juho Pohjanpää 60-vuotias.

Juho Pohjanpää on syntynyt 31. 1. 1893 Rukajärvellä. Yhdentoista vuoden vanhana hän läksi juoksupojaksi Vienan Sumaan sukulaiskauppiiaan luo. Kahden vuoden kuluttua hän siirtyi Pietariin erään suurrehkon kenkäkaupan palvelukseen. Vuonna 1914 hän joutui sotapalvelukseen ja otti osaa ensimmäiseen maailmansotaan. Vuonna 1918 hän palasi Karjalaan. Otti osaa karjalaisten vapausrytyksiin. Vuonna 1920 saapui Lieksaan. Vuonna 1921 meni naimisiin Maikki Kiiirikin kanssa. Vuonna 1924 siirtyi Veitsiluoto Oy:n palvelukseen, jossa on edelleen merkkarina.

Heikki Pajuniemi 50-vuotias.

Helmikuussa tätä vuosijuhlaansa viettää Heikki Pajuniemi Ruotsissa. Hän on kotoisin Tunkualta.

Pietari Mattinen 50-vuotias.

Vuokkiniemeläisestä veljessarjasta nuorin, johtaja Pietari Mattinen täytti Lahdessa tk. 15 päivänä 50 vuotta. Liikemiehenä hän toimi aluksi Helsingissä, myöhemmin Lahdessa, nykyään Paasio & Kumpp. johtajana.

Kruunuja ja kihloja.

— Avioliittoon vihittiin 31. 12. 52 morsiamen kotona Mikkelin Rokkalassa prokuristi **Heikki Mattinen** Helsingistä ja fil. ylioppilas **Maija Hartonen** tilanomistaja Moose Hartosen ja hänen puolisonsa Elman os. Muinonen tytär.

— Helsingissä Suurkiskossa vihittiin 21. 12. 52 avioliittoon työmies **Jaakko Ankudinoff** ja neiti **Veera Mauno**.

— Joulukuussa avioliittoon vihittiin **Lars Hurme** ja **Marjatta Kurkimo**, molemmat Helsingistä.

— Helsingissä kihlauksensa julkaisivat 18. 1. 53 **Aulis Vuori** ja **Natalia Antusoff**.